

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 275/2022-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a zo sudcov Libora Duľu a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. AŽALTOVIČ & PARTNERS s. r. o., Pred poľom 1652, Trenčín, IČO 36 857 882, konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľu JUDr. Dušana Ažaltoviča, LL.M., proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 15 Ncb 2/2021-3741 z 10. júna 2021 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 Obdo 89/2021 z 22. februára 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. apríla 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 15 Ncb 2/2021-3741 z 10. júna 2021 (ďalej len „napadnuté uznesenie krajského súdu“) a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 1 Obdo 89/2021 z 22. februára 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie najvyššieho súdu“). Sťažovateľ navrhuje obe napadnuté uznesenia zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti a napadnutých uznesení krajského súdu a najvyššieho súdu vyplýva nasledujúci stav veci:

Sťažovateľ vystupuje v procesnom postavení žalovaného vo 4. rade popri ďalších žalovaných v konaní vedenom na návrh žalobcu [REDAKOVANÉ], správcu konkurznej podstaty spoločnosti [REDAKOVANÉ], o určenie neplatnosti zmluvy o predaji podniku, o určenie

vlastníckeho práva a o vydanie veci na Okresnom súde Nitra (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 27 Cb 158/2007.

3. Podľa rozvrhu práce okresného súdu pre rok 2020 sa zákonnou sudkyňou v už uvedenej veci stala JUDr. Monika Kublová (ďalej len „dotknutá sudkyňa“). Sťažovateľ vzniesol proti dotknutej sudkyňi dve námietky zaujatosti, prvú zdôvodnenú vedeným trestným konaním, ktoré inicioval sťažovateľ pre podozrenie zo spáchania trestného činu dotknutej sudkyne, druhú zdôvodnenú občianskoprávnym konaním o ochranu osobnosti, ktoré bolo rovnako začaté na návrh sťažovateľa proti žalovanej dotknutej sudkyňi, kde sťažovateľ žiada vyplatenie sumy 100 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy.

4. Dotknutá sudkyňa k námietkam zaujatosti uviedla, že nemá k žalobcovi, jeho právnomu zástupcovi ani k žalovanej v 5. rade žiaden vzťah. Sťažovateľ ako žalobca vo 4. rade a štatutárny orgán žalovaného v 1., 2., 3. a 6. rade na ňu podal trestné oznámenie, ako aj žalobu o ochranu osobnosti, v dôsledku čoho môže byť narušený jej objektívny pohľad na prejednávajúcu vec, a teda navrhla podaným námietkam zaujatosti vyhovieť.

5. O námietkach zaujatosti sťažovateľa rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že dotknutú sudkyňu nevyvlúčil z prerokovania a rozhodovania v konaní. Tento záver postavil na názore, že výkon funkcie sudcu predpokladá vyšší stupeň tolerancie, pri rokovaní a rozhodovaní vecí sudca dokáže zachovať potrebný nadhľad a odstup, a to aj napriek tomu, že niektorá zo strán konania prejaví nesúhlas s jeho procesným postupom. Krajský súd poukázal na judikatúru, podľa ktorej nie je dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí skutočnosť, že účastník konania vo vzťahu k sudcovi podal trestné oznámenie.

6. Ďalej uviedol, že obsahom podaného trestného oznámenia je namietanie zmeny osoby zákonného sudcu. Žaloba o ochranu osobnosti je založená na nevyhovení jeho žiadosti o odročenie pojednávania zo strany dotknutej sudkyne. V oboch prípadoch ide teda o namietanie procesného postupu dotknutej sudkyne vo vedenom súdnom konaní, čo nie je objektívnym dôvodom na vyhovie podaným námietkam zaujatosti.

7. K stanovisku dotknutej sudkyne krajský súd uviedol, že sudca sa pri výkone svojej funkcie môže stať objektom kritiky a jeho rozhodovanie môže byť predmetom sťažností, podnetov a iných foriem vyjadrenia nespokojnosti. Sudca si napriek tomu musí vedieť zachovať odstup a nadhľad, ak niektorá zo strán konania kritizuje jeho procesný postup a celkové vedenie konania.

8. Proti napadnutému uzneseniu krajského súdu sťažovateľ podal dovolanie, ktorého prípustnosť bola odvodená od § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

9. Najvyšší súd napadnutým uznesením dovolacie konanie zastavil z dôvodu, že sťažovateľ sa domáhal dovolacieho prieskumu uznesenia krajského súdu, pričom toto uznesenie nevydal krajský súd v pozícii odvolacieho súdu. Dovolanie je v zmysle § 419 CSP prípustné iba proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Z dôvodu nedostatku funkčnej príslušnosti na prejednanie dovolania bolo podľa jeho názoru potrebné rozhodnúť o zastavení konania a nebolo možné rozhodnúť o neprípustnosti dovolania, keďže predpokladom takéhoto spôsobu rozhodnutia by bolo prejednanie rozhodnutia vydaného v odvolacom konaní v rámci inštančného postupu.

II. Argumentácia sťažovateľa

10. Sťažovateľ vo vzťahu k napadnutým uzneseniam krajského súdu a najvyššieho súdu spochybňuje vecnú správnosť dôvodov, pre ktoré nebolo vyhovené jeho námietkam zaujatosti proti dotknutej sudkyňi:

a) vyjadrenie dotknutej sudkyne bolo podľa jeho názoru dostačujúcim pre jej vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vedeného súdneho konania;

b) krajský súd nesprávne vyhodnotil predmetné vyjadrenie dotknutej sudkyne, nesprávne vykonal objektívny test neustrannosti, podľa názoru sťažovateľa možno mať objektívne pochybnosti o nezaujatosti dotknutej sudkyne s ohľadom na jej vyjadrenie k podaným námietkam zaujatosti.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu, ako aj napadnutým uznesením najvyššieho súdu z dôvodu nesprávneho vyhodnotenia námietok zaujatosti vznesených sťažovateľom proti dotknutej sudkyňi ako zákonnej sudkyňi okresného súdu.

III.1. K namietanému porušeniu označených práv uznesením krajského súdu:

12. Ústavný súd z vlastnej rozhodovacej činnosti zistil, že sťažovateľ podal 27. septembra 2021 ústavnú sťažnosť smerujúcu proti napadnutému uzneseniu krajského súdu, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením č. k. II. ÚS 555/2021-9 z 2. decembra 2021 tak, že bola odmietnutá pre zjavnú neopodstatnenosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

13. Ústavný súd v uvedenom uznesení síce konštatoval, že podaná ústavná sťažnosť neobsahuje riadne formulovaný petit, avšak napadnuté uznesenie krajského súdu podrobil meritórnemu prieskumu v rozsahu práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Konkrétne poukázal na skutočnosť, že sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti nijako nenamieta záver krajského súdu, že trestné konanie, ako aj civilné konanie sú založené na kritike procesného postupu dotknutej sudkyne, odkázal na obsah odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu a uzavrel, že argumentácia krajského súdu sa javí ako dostatočná a úplná, nenesie znaky arbitrárnosti, ale ani zjavnej neodôvodnenosti (porov. II. ÚS 555/2021, ods. 11 a 12).

14. Keďže sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti opakuje svoju argumentáciu použitú v predchádzajúcej ústavnej sťažnosti, o ktorej ústavný súd rozhodol tzv. kvázimeritórnym spôsobom a odmietol ju pre zjavnú neopodstatnenosť (porov. MACEJKOVÁ, I., BÁRÁNY, E., BARICOVÁ, J., FIAČAN, I., HOLLÄNDER, P., SVÁK, J. a kol. *Zákon o Ústavnom súde Slovenskej republiky*. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2020, s. 325.), opätovnému prieskumu napadnutého uznesenia krajského súdu bráni prekážka rozhodnutej veci (*res iudicata*). Vo vzťahu

k napadnutému uzneseniu krajského súdu je potrebné rozhodnúť o odmietnutí ústavnej sťažnosti pre jej neprípustnosť v zmysle § 55 ods. 1 písm. a) v spojení s § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

III.2. K namietanému porušeniu označených práv uznesením najvyššieho súdu:

15. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti nespochybňuje závery najvyššieho súdu o nedostatku funkčnej príslušnosti na posúdenie uznesenia krajského súdu, čo viedlo k záveru o zastavení dovolacieho konania, uvádza len, že v dôsledku zastavenia dovolacieho konania pretrváva stav, že o jeho veci rozhoduje zaujatý sudca. Z pohľadu ústavného súdu možno len súhlasiť, že dovolacie konanie je prípustné iniciovať len proti rozhodnutiam odvolacích súdov, čo v tomto prípade nebolo splnené. Dovolanie teda nie je dostupným prostriedkom nápravy proti uzneseniu krajského súdu o námietke zaujatosti.

16. S ohľadom na vyslovené závery je v časti napadnutého uznesenia najvyššieho súdu potrebné odmietnuť podanú ústavnú sťažnosť pre jej zjavnú neopodstatnenosť v zmysle § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

17. Keďže ústavný súd odmietol podanú ústavnú sťažnosť ako celok, rozhodovanie o ďalších nárokoch sťažovateľa uvedených v petite ústavnej sťažnosti stratilo právny význam.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. mája 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu